

ת"פ 15282/07/11 - מדינת ישראל נגד נגוסה יטזב

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 15282-07-11 מדינת ישראל נ' יטזב
15474-07-11
19 פברואר 2014

בפני כב' השופטת שרון קיסר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
נגוסה יטזב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שני קופנהגן

ב"כ הנאשם עו"ד דורון שטרן מהסנגוריה הציבורית

הנאשם בעצמו

גזר - דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, ובהכרעת דין מפורטת, בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 8.7.2011 בסמוך לשעת הצהריים, בסמוך לכספומט ברחוב הרצל ברחובות, תקף הנאשם, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, את ר ס (להלן: "המתלוננת"), בכך שהכה אותה בגבה ושאל אותה "מה את בורחת ממני". כשהתרחקה ממנו, קילל אותה באומרו: "סתמי יזבל". כאשר אמרה המתלוננת לנאשם כי תלך למשטרה אם ייגע בה שוב, תקף אותה הנאשם בשנית בכך שבעט ברגליה.

בהמשך לכך, משהוכנס הנאשם לחדר סיום, הנאשם לא היה רגוע, קם מכיסאו כל העת והתקרב לדלת, וכאשר הוסבר לו על ידי השוטר מ. ק. כי אם לא יירגע ייעצר, איים על השוטר באומרו כי ייכנס בו ראש בראש.

2. יצוין, כי במועד הטיעונים לעונש דחיתי את בקשת הסנגור לקבלת תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, וזאת נוכח העובדה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו גם במועד זה; חומרת העבירות בהן הורשע ונסיבותיהן; עברו הפלילי המשמעותי והעובדה כי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה; העובדה כי הסנגור חזר מטענתו כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים לאחרונה דבר המלמד על כך שלא חל שינוי משמעותי באורח חייו של הנאשם כטענת הסנגור; וכי אף

עמוד 1

בתיק הקודם בו הורשע לא לקח אחריות על מעשיו ובין היתר מסיבה זו נדחתה בקשתו לקבלת תסקיר.

ראיות ההגנה לעונש

3. מטעם הנאשם, העידה הגב' נטלי נגוסה, אשתו של הנאשם. בעדותה מסרה נטלי כי היא מכירה את הנאשם מזה 4 שנים, וכי היא מודעת להליכים המשפטיים המתנהלים נגדו ולעבירות בהן הורשע. לדבריה, במהלך השנים השתפר הנאשם בהתנהגותו, כי הוא עובד מזה שנתיים וכי הוא מטפל בבתם המשותפת. כן מסרה, כי היא חולה ובשל כך כמעט ולא עובדת וכי רוב הטיפול בילדה נעשה על ידי הנאשם.

עוד העידה נטלי כי הנאשם כבר איננו שותה אלכוהול, וכי הוא יודע כי התנהגותו פסולה. נטלי עתרה להתחשבות בית המשפט במצבם הקשה ולכך שיימנע מהטלת מאסר בפועל על הנאשם.

טענות הצדדים

4. המאשימה עותרת להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: שנת מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה אשר תלוי כנגדו במצטבר לעונש שיושת עליו בתיק זה, מאסר מותנה ממושך ומרתיע, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

לטענתה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

המאשימה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ואת הפגיעה המשמעותית בערכים החברתיים המוגנים של בטחונו האישי של האזרח ושלוות נפשו. עוד הדגישה את הצורך בנקיטת ענישה מוחשית, כואבת ומרתיעה כנגד מבצעי עבירות אלו, במיוחד כאשר הן מבוצעות תחת השפעת אלכוהול ובדרך של בריונות, וכאשר אין כל היכרות מוקדמת בין הנאשם למתלוננת.

המאשימה ציינה את העובדה כי הנאשם תקף פעמיים את המתלוננת וגידף אותה ליד כספומט, כאשר זו זרה לו לחלוטין, ובכך גרם לה לתחושת מצוקה ובהלה רבה כעולה מהכרעת הדין. כן ציינה כי הנאשם הרהיב עוז ובתחנת המשטרה איים על שוטר, על רקע היותו שרוי בגילופין.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו וזאת גם לאחר השמעת הכרעת הדין המפורטת על ידי בית המשפט, אשר בה הורשע בעבירות המיוחסות לו, וכי הנאשם איננו מפגין אמפתיה כלפי המתלוננת. עוד ציינה המאשימה, כי לנאשם עבר פלילי הכולל שבע הרשעות קודמות בעבירות של תקיפה כדי לגנוב, גניבה, הימורים, הפרות הוראה חוקית, איומים, תקיפה ועוד, וכי בעת ביצוע העבירות בתיק זה היה תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי בן 6 חודשים.

5. הסנגור עותר לכך שבית המשפט יטיל על הנאשם מאסר בפועל לחודשים ספורים בלבד, אשר יוטלו בחופף למאסר המותנה שיופעל, וכי עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

לטענת הסנגור מדובר בתקיפה ובנוסח איומים ברף התחתון של עבירות אלה, כי מטרתו של הנאשם במעשיו הייתה למעשה "להתחיל" עם המתלוננת, וכי כל שעשה הנאשם היה מתן מכה בגב וברגלה של המתלוננת, ופנייה בשאלה מדוע היא בורחת ממנו, כל זאת כאשר הוא היה שרוי בגילופין.

הסנגור הדגיש כי לא נגרמו למתלוננת חבלות כתוצאה ממעשי הנאשם, כי אין זה אירוע היכול לגרום לטראומה בעתיד למתלוננת, וכי נוכח העובדה שהוא בוצע תחת השפעת אלכוהול, לא קדם תכנון לביצוע העבירות.

הסנגור חזר על עתירתו להפנות את הנאשם לשירות המבחן על מנת לקבל תסקיר מבחן, תוך שהוא מדגיש את השינוי שעשה הנאשם לאחרונה בחייו, בכך שהוא עובד בעבודה מסודרת, עזב את העיר רחובות, התחתן ונולדה לו בת. בשל כך ציין כי אין ללמוד מכך שבקשתו לקבלת תסקיר נדחתה בתיק הקודם בו הוטל המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו.

עוד ציין הסנגור את העובדה כי אמנם הנאשם לא לקח אחריות על שעשה, אולם לאחר שמיעת הכרעת הדין המפורטת והמרשיעה, הבין הנאשם את שקבע בית המשפט ולא יחזור על מעשים אלה, על אף שהוא ממשיך וטוען כי לא עשה מעשים אלה. הסנגור פירט את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, ביניהן העובדה כי הנאשם בן להורים גרושים, למד במספר פנימיות דתיות ברחבי הארץ, נשר מהלימודים בכיתה י"א, שירת שנתיים בצבא כטבח עד שעזב גם את השירות הצבאי, כי מאז שחרורו מהצבא עובד בעבודות מזדמנות וכי הסתבך לראשונה בפלילים ובהימורים בגיל 26. כן ציין, כי הנאשם צבר חובות למוסדות שונים במהלך השנים, ביניהם ביטוח לאומי וחברת סלולר, כי הוא סבל מאי התאקלמות בחברה, עובדה אשר הביאה אותו לבידוד חברתי וחוסר תחושת שייכות. עוד ציין הסנגור כי למעט אשתו, אין לנאשם אף בן משפחה ממנו הוא מקבל תמיכה לה הוא זקוק.

6. הנאשם בדברו האחרון ציין בפני בית המשפט כי לא יחזור על מעשיו, על אף שהמשיך לטעון כי לא עשה מעשים אלה. כן ציין, כי חל שינוי באורחות חייו, כי הוא גר בשכירות, וכי הוא אב לילדה בת 3 חודשים אותה הוא מעוניין לגדל. לפיכך עתר לכך שבית המשפט יאפשר לו לרצות את עונש המאסר שיוטל עליו בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

7. העיקרון המנחה בענישה על פי התיקון לחוק, בהתאם לסעיף 40 ב' לחוק העונשין, הוא עקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון הקבוע בסעיף 40ג לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

8. העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוען הינו הגנה על שלומם, גופם, ביטחונם ושלוות נפשם של המתלוננים. הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוע עבירות איומים כלפי שוטר, הינו ביטחונם של האמונים על אכיפת החוק, וכן שלטון החוק.

9. לעניין עבירות אלימות בכלל, קבע בית המשפט לא אחת, כי מדובר במגפה, ועל כן על בית המשפט להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלה. לעניין זה ראו את דברי כב' השופט א' א' לוי בע"פ 6112/04 **מוטי עבודי נ' מדינת ישראל** (26.1.2005):

"למרבה הדאבה, האלימות עליה אנו מתבשרים חדשות לבקרים, הפכה למגפה של ממש, ורבים הם המקרים בהם נעשה שימוש אף בנשק חם וקר כדי ליישב סכסוכים של מה בכך. את תוצאתה של תופעה קשה זו שילמו רבים, בעיקר צעירים, בחייהם, ובעקבות כך נחתו אסונות על משפחות שלמות המתקשות להתמודד עם האובדן והשכול. כדי להדביר תופעה זו נדרשים, בראש ובראשונה, אמצעים חינוכיים, אולם גם לבתי המשפט נועד תפקיד חשוב, באשר לידם נמסר מכשיר הענישה בו יש לעשות שימוש גם למטרות של מניעה והרתעה, ולעיתים בכל העוצמה, כי אפשר שבדרך זו ייחסכו חיים או תימנע פגיעה אנושה מאחרים."

אף באשר לעבירות נגד שוטרים קבע בית המשפט כי יש להשית עונשים מרתיעים כנגד מבצעי עבירות אלה. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בע"פ (חיפה) 15150-11-08 **אבו שקארה נ' מדינת ישראל** (22.1.09):

"השוטרים עמלים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת בטחון הציבור ושלומם. הם חשופים לפגיעה מצד עבריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זקוקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע ומעליב אותם".

10. הנאשם נהג במתלוננת באלימות, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, בכך שהכה אותה בגבה, קילל אותה ותקף אותה בשנית בכך שבעט ברגלה. זאת, ללא כל סיבה או טעם, כאשר אין בין הנאשם למתלוננת כל היכרות מוקדמת, ולא קדם לתקיפה כל קנטור או דין ודברים ביניהם. הנאשם לא פסק ממעשיו העבריינים ומשהוכנס לחדר הסיור בתחנת המשטרה בעקבות מעשיו כלפי המתלוננת, איים על שוטר בכך שאמר לו כי יכנס בו ראש בראש.

עוד יש ליתן משקל לכך שמעשיו של הנאשם גרמו למתלוננת תחושת מצוקה ובהלה רבה. לעניין זה ראו את דבריו של עד התביעה יובל רפאלי, אשר ראה את המתלוננת מיד לאחר ביצוע העבירה: "**הוא המתין זמן מה נוסף, ואז פתח את החלון על מנת לקרוא לה, כאשר ראה אותה מגיעה לרכב בוכה ורועדת. הוא שאל אותה מה קרה, אולם בדיקות הראשונות היא לא יכלה לומר דבר בשל כך שהייתה מבוהלת ורעדה...**" (עמ' 65 להכרעת הדין, שורות 14-16).

כן יש לשקול לחומרה את העובדה כי בעת ביצוע העבירות הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, וכי מילות האיום הופנו כלפי שוטר, עובד ציבור ואחראי על אכיפת החוק.

לקולא יש לשקול את העובדה כי מעשי האלימות והאיומים של הנאשם אינם ברף הגבוה של עבירות מסוג זה, וכי לא נראה כי קדם תכנון מוקדם עובר לביצוע העבירות בתיק זה.

11. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר בפועל.

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי, יש לשקול לחומרה את העובדה כי הנאשם בעל הרשעות קודמות רבות בעבירות אלימות, איומים, הפרת הוראה חוקית, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, ורכוש, בגין ריצה עונשי מאסר בפועל ואף הופעל מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגדו.

בנוסף, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל עליו בתיק בו הורשע בעבירות דומות, אשר אף בו לא היה כדי להרתיעו מלבצע את העבירות בהן הורשע.

את העובדה כי התנהגותו של הנאשם בתיק זה חוזרת על עצמה וכי הוא נוהג בבריונות ופוגע פעם אחר פעם באזרחים חפים מפשע ובעובדי ציבור שונים, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, כאשר בכל פעם הוא איננו לוקח אחריות על מעשיו, ניתן ללמוד מתיק קודם, בו הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות דומות מאד לתיק זה - איומים, תקיפה, והעלבת עובד ציבור, ומדברי בית המשפט בגזר הדין שניתן באותו תיק:

"אמנם עצמת האלימות הפיזית שהפעיל הנאשם אינה ברף חומרה גבוה, אך התמונה המתקבלת ממכלול הראיות, היא של התנהגות בריינית ומקוממת. נסיון החיים, ואף ההתרשמות מהמתלוננת היא, שהחוויה שכפה הנאשם על המתלוננת בתוקף התנהגותו, הייתה מפוקפקת ומפחידה. למרבית הצער, נראה כי מדובר בדפוס התנהגות של הנאשם החוזר על עצמו והדמיון מפתיע לאירוע שבגינו הורשע בחודש ינואר 2006, גם אז בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול,

עמוד 4

התאנה הנאשם למתלונן תמים ותוך איום להורגו גנב ממנו 100 ₪... (עמ' 41).

והנה, זמן לא רב לאחר ששמע הנאשם דברים אלה, ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב אישום זה.

כן יש לשקול את העובדה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, שכן ברור כי על אף דבריו כי הוא לוקח אחריות וכי לא יחזור על המעשים בהם הורשע, כאשר נשאל אם ביצע את העבירות ופגע במתלוננת הכחיש זאת באופן ברור (עמ' 80 שורה 22). קיים קושי לקבל אמירה של נאשם שאומר כי לא יחזור לבצע מעשים אותם הוא מכחיש שהוא ביצע.

לקולא יש לשקול את נסיבות חייו הקשות של הנאשם כפי שפורטו על ידי בא-כוחו, את העובדה כי הנאשם הקים משפחה ומטפל בבתו, וכי אשתו חולה כפי שהעידה בפני בית המשפט.

13. בנסיבות אלה, כאשר קיימים שיקולים רבים ומשמעותיים לחומרה, ומעט שיקולים לקולא, אינני סבורה כי ניתן להטיל את עונש המאסר בתיק זה בחופף כולו למאסר המותנה שיופעל. על פי סעיף 58 לחוק העונשין, ככלל מאסר שמוטל בתיק ירוצה במצטבר למאסר המותנה המופעל, כאשר אם בית המשפט מחליט באופן חריג שלא לעשות כן עליו לרשום את הטעמים לכך. אינני מוצאת כי קיימים במקרה זה טעמים המצדיקים את הטלת המאסר בתיק זה בחופף באופן מלא למאסר המותנה המופעל. נהפוך הוא, קיימים טעמים רבים לחומרה לפיהם יש מקום שלא לעשות כן. העובדה כי נטען כי הנאשם ככל הנראה החל לעשות שינוי בחייו, אינה מצדיקה הקלה כה משמעותית וינתן לה משקל בכך שחלק מהמאסר יהיה בחופף למאסר המותנה המופעל. בנוסף, קיים קושי לקבל את טענת הנאשם כי חל שינוי אמיתי באורח חייו, כאשר אף הפעם, כמו בעבר, איננו לוקח אחריות על מעשיו.

14. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם בת"פ 1506/08 (שלום רחובות) במצטבר ובחופף לעונש המאסר שהוטל בתיק זה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - מיום 8.7.11 עד 17.7.11.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור הנאשם עבירות אלימות ו/או איומים.

ד. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום.

ה. פיצוי למתלוננת ר. ס., עדת תביעה מס' 3, בסך 2,000 ₪, שיופקדו בקופת בית המשפט בתוך 60 יום מהיום.

ו. פיצוי למתלונן מ. ק., עד תביעה מס' 1, בסך 1,000 ₪, שיופקדו בקופת בית המשפט בתוך 90 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ד, 19/02/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

רכיבי המאסר בפועל והמאסר על תנאי יעוכבו למשך 45 יום, וזאת בכפוף לתנאים הבאים:

א. צו עיכוב יציאה מן הארץ.

רשמתי לפניי את הצהרתו של הנאשם כי הוא איננו מחזיק בדרכון.

ב. הפקדה כספית בסך 2,000 ₪.

ניתנת ארכה להפקדה הכספית עד ליום 20.2.14 שעה 12:00.

ג. התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪.

ד. ערבות צד ג' בסך 5,000 ₪.

יצוין, כי בעניין הערבויות לקחתי בחשבון הן את העונש שהוטל על הנאשם והן את העובדה כי בעברו עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ד, 19/02/2014 במעמד הנוכחים.

שרון קיסר, שופטת

קלדנית: איילת סוסן

הוקלדעלידיאילתסוסן